

Publicerad 2023-07-07 11:31 av Ohemulen

Synlig

Min själ började flyga fritt under utställningen. Mitt huvud fungerade utan ansträngning. Mitt hjärta log.

Efteråt gick jag till museirestaurangen. Ljust, tyst, svalt. Vi satt vid fönstren som på en buss, en vid varje bord med ansiktena framåt. Vi tittade ut på båtarna som ljudlöst gled förbi. Maten kom och den var god.

Framför mig sitter en äldre man helt absorberad av sceneriet utanför fönstret. När han krånglar av sig koftan ser jag hur söndervärkta han svullna händer är.

När jag nästan ätit upp kommer en flicka, kanske tolv år gammal, fram till mannen framför mig. Hon börjar tala franska med honom. Han reser sig för att ställa sin tomma kaffekopp i diskstället. Han ser mig och ser helt förbluffad ut, säger "Bon appetit" till mig. "Tack" svarar jag på svenska.

När han fått på sig koftan önskar han mig en fortsatt trevlig dag på franska. "Detsamma" önskar jag tillbaka på svenska.

När jag kommit ut struntar jag i bussen. Promenerar längs vattnet helt synlig för första gången på lång tid.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Ohemulen med Poeter.se id #175876 innehar upphovsrätten